

sen til flere Tilfælde at frygte for nogen almindelig Afsvækkelse af Undersøgelser- og Reklamationspligten.

§ 55.

De Grunde, som have ført til i § 33 at paalægge Sælgeren en Pligt til at drage Omsorg for Salgsgenstanden i Tilfælde af Forsinkelse fra Køberens Side, gøre sig med samme Styrke gældende til i Sælgerens Interesse at paalægge Køberen en tilsvarende Omsorgspligt, naar han er kommen i Besiddelse af Genstanden og vil benytte sig af sin Ret til at afvise den paa Grund af en forefundne Mangel ved den eller en Forsinkelse med Leveringen af den. En saadan foreløbig Omsorgspligt er begrundet ved Køberens Indehavelse af Godset og maa derfor paahvile ham, selv om Sælgeren selv eller ved Fuldmægtig er tilstede paa Pladsen. Med Henblik paa Køberens Ret til Erstatning for de ham ved Omsorgen paaførte Omkostninger i Forbindelse med hans Ret efter § 57 2det Stk. til at holde Genstanden tilbage til Sikkerhed herfor, vil Opfyldelsen af denne Pligt heller ikke findes uforholdsmæssig besværlig for Køberen, saa meget mindre som den er af rent foreløbig Karakter, idet der aabnes Køberen den samme Udvej, som der efter § 34 er aabnet Sælgeren, til gennem Salg, eventuelt Bortskaffelse af Genstanden, at befri sig for enhver yderligere Omsorgspligt. Paa den anden Side bør der ikke gives Køberen Ret til uden Sælgerens Samtykke at sende Genstanden tilbage, da dette meget hyppig vil komme i Strid med Sælgerens Interesse, naar Genstanden nemlig ikke vel kan bære de med en Tilbagesendelse forbundne Omkostninger, men med større Fordel kan afhændes paa det Sted, hvor den befinder sig. Denne Betragtning rammer dog ikke Pladshandelen, i hvilken det ogsaa maa antages, at den hos os gældende Sædvane, der ifølge Indholdet af § 1 fremdeles vil blive i Kraft,

hjemler Køberen Ret til Tilbagesendelse af Genstanden.

§ 56.

Bestemmelsen i denne Paragraf gaar for saa vidt udenfor Reglen i § 55, som Køberen herefter i visse Tilfælde bliver pligtig selv at sætte sig i Besiddelse af Salgsgenstanden og dermed skabe Forudsætningen for Indtrædelsen af hans Omsorgspligt efter § 55. Ved Pladskøb kan der selvfølgelig ikke være Tale om at paalægge Køberen, der værgrer sig ved at tage imod Salgsgenstanden for egen Regning, at modtage den for at bevare den for Sælgerens Regning. Men ogsaa ved Forsendelseskøb er Sælgeren, saalænge Genstanden ej er overgivet i Køberens Besiddelse, nærmest til paa Bestemmelsesstedet selv at sørge for dens Bevaring, naar han selv eller ved Fuldmægtig er tilstede dér og kan tage sig af Genstanden. Det er f. Eks. Tilfældet, naar Konnossementet paa Varen er sendt til en Bank paa Bestemmelsesstedet til Incasso, saaledes at Banken gennem Indehavelsen af Konnossementet kan skaffe sig Varen udleveret. Det turde ogsaa i Handelskredse være en ret fast Opfattelse, at Sælgerens Interesse i, at der drages tilbørlig Omsorg for Godset, i saa Fald maa varetages af Banken. Anderledes stiller Forholdet sig imidlertid, naar alene Køberen er i Stand til virksomt at drage Omsorg for Godset paa Bestemmelsesstedet, f. Eks. fordi han er Indehaver af Konnossementet, eller fordi Godset er forsendt med et paa hans Adresse lydende Fragtbrev. Her at henvise til Fragtførerens Ret og Pligt til at oplægge Godset, fører aabenbart til, at Sælgerens Interesser ofte ikke blive varetagne paa forsvarlig Maade. Paa den anden Side kræver Billighed, at Køberen ikke tilpligtes at tage sig af Salgsgenstanden, naar han for at faa den i Hænde først maa betale Købesummen, som det f. Eks. er Tilfældet ved Salg mod Efterkrav, eller udrede en forholdsvis høj Fragt